

ให้สำนึกถึงการบรรลุผลปรากฏออกมา สัมผัสกับสภาพที่ไม่สั่นคลอนของลูกและได้รับการหลุดพ้นในชีวิต

วันนี้ พ่อ ผู้ประทานโชค กำลังมองดูลูกๆที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดของท่านในโลก พระเจ้าเองกำลังร้องเพลงยกย่องโชคของลูกแต่ละคน ถึงอย่างไรดวงวิญญาณทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่ในขณะนี้พระเจ้าเองกำลังยกย่องลูกๆ ลูกเคยคิดหรือแม้กระทั่งในความฝันของลูกไหมว่าโชคของลูกจะสูงส่งถึงขนาดนี้? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว แม้ว่าผู้คนในโลกจะพูดว่าพระเจ้าสร้างพวกเขา พวกเขาก็ไม่รู้จักทั้งพระเจ้าและสิ่งสร้างของท่านเลย ลูกที่มีโชคแต่ละคนพูดจากประสบการณ์และด้วยความภาคภูมิใจทางจิตว่าลูกคือบราห์มากุมาร บราห์มากุมารี ผู้ที่เป็นของสกุลชื่อว่า “เรารู้ว่าบัพดาตาได้สร้างพวกเราขึ้นมาอย่างไร” ไม่ว่าลูกจะเป็นเด็กเล็กๆ หรือพันดาฟหรือซัคตีที่เป็นผู้ใหญ่ ถ้ามีใครถามลูกว่าพ่อของลูกคือใคร ลูกจะตอบว่าอะไร? ลูกจะพูดด้วยความภาคภูมิใจว่าลูกถูกสร้างขึ้นโดยพ่อชื่อว่าโดยผ่านพ่อบราห์มา และเหตุนี้เองที่ลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกพบกับพระเจ้าโดยตรง ลูกไม่เพียงแต่พูดว่าท่านเป็นพระเจ้าและพ่อของลูกเท่านั้น แต่ท่านเป็นพ่อ ครู และซัทกูรูของลูกด้วย ลูกทุกคนมีความซาบซึ้งนี้ไหม? (ทุกคนปรบมือ) ตอนนี้นำปรบมือแค่ข้างเดียว เวลานี้การฝึกนี้จะต้องมีการสอนให้กับผู้ที่สูงวัยด้วยเช่นกัน เมื่อเห็นลูกๆมีความสุข บัพดาตาก็แกว่งไกวอยู่ในความสุขเช่นกันและพูดอยู่เสมอว่า วา! ทุกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีโชคและพิเศษของฉัน จากรูปของพ่อ ลูกสัมผัสกับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า การหล่อเลี้ยงของพระเจ้านี้ได้รับเพียงครั้งเดียวตลอดทั้งวงจรในชีวิตบราห์มิน ซึ่งดวงวิญญาณจะมีประสบการณ์ในการเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมด ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกสัมผัสประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกลืมนึกถึงที่เป็นร่างกายของลูก พร้อมกับสิ่งนี้ยังทำให้ลูกลืมนึกความรักที่เห็นแก่ตัวทั้งหมดด้วยเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคเช่นนั้นที่ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้าด้วยความรักของท่าน! ลูกดวงวิญญาณมีโชคมากที่พ่อเองได้จากบ้านของท่านและมาสอนลูกผู้เป็นนักเรียนของพระเจ้า ลูกเคยเห็นครูเช่นนี้มาก่อนไหมที่มาจากดินแดนที่แสนไกลเพื่อมาสอนลูกในทุกๆเช้า? ลูกเคยเห็นครูเช่นนี้หรือไม่? อย่างไรก็ตาม พ่อกลายเป็นครูและมาสอนลูกทุกเช้า และสิ่งที่ท่านสอนนั้นก็ง่ายมาก นี่คือการฝึกเพียงสองคำ: ลูกและบาบา เรียกสิ่งนี้ว่าความรู้ของวงจระจร และวงจระจรต้นไม้ – ความรู้ทั้งหมดนี้ถูกรวมอยู่ในคำสองคำนี้ ในการศึกษาอื่นๆลูกมีภาระอย่างมากในสมองของลูก ในขณะที่ด้วยการสอนของพ่อ สมองของลูกกลับเบา สิ่งซึ่งบอกว่าสิ่งนั้นเบาคือมันจะบินได้สูง สิ่งใดที่เบาจะอยู่ข้างบนเสมอ ดังนั้นด้วยการศึกษานี้จิตใจและสติปัญญาของลูกจะมีประสบการณ์กับสภาพที่สูงขึ้น ดังนั้นศีรษะของลูกจะกลับมาเบาใช่หรือไม่? ลูกได้รับความรู้ของทั้งสามโลก ตลอดทั้งวงจระจรมีใครเคยศึกษาเล่าเรียนเช่นนี้บ้างไหม? ลูกได้เคยพบครูเช่นนี้มาก่อนหรือไม่? ดังนั้นนี่คือโชคใช่ไหม? ต่อมา จากซัทกูรู ลูกได้รับศรัทธา (คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่ง) จนคำถามของลูกที่ว่า “ฉันควรทำอะไร? ฉันจะดำเนินต่อไปได้อย่างไร? ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่? จะเกิดอะไรขึ้น?” ฯลฯ ทั้งหมดจะจบสิ้น “ฉันควรทำอะไร? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่?” คำตอบของคำถามทั้งหมดนี้พบได้ในสำนวนเดียวคือ: ทำตามพ่อ! สำหรับการกระทำในทางปฏิบัติของลูกในรูปที่มีตัวตนทำตามพ่อบราห์มา ในสภาพที่ไม่มีตัวตนในการกลับมาปราศจากร่างทำตามพ่อชื่อว่า การทำตามทั้งบัพและดาตาหมายถึงการจบสิ้นทุกคำถามและทำตามศรัทธา สิ่งนี้ยากไหม? จำเป็นต้องถามอะไรไหม? ลูกเพียงแค่ต้องลอกเลียนแบบ(ก๊อปปี้) อย่าใช้หัวของลูกเอง การกลับมาหัดเทียบกับพ่อหมายถึงการทำตามพ่อ สิ่งนี้เป็นเรื่องง่ายหรือยาก? ง่ายใช่ไหม? ผู้ที่เคยอยู่กับบาบา 30 ปี หรือมากกว่านั้น ยกมือขึ้น! อัจชะ ลูกพบว่ามันยากใน 30 ปีที่ผ่านมาหรือว่ามันง่าย? เวลานี้ ดูสิ แม้แต่ผู้ที่อยู่กับบาบา 30 ปียังพบว่ามันง่ายเลย แล้วมันจะง่ายหรือยากสำหรับผู้ที่มาทีหลัง? มันง่ายใช่ไหม? (เนื่องจากอากาศร้อนมากทุกคนจึงได้รับพัดที่มีสี สันหลากหลาย) นี่เป็นสิ่งที่ดี สีสันและความงดงามของพัดนั้นมีความสวยงามมาก (ทุกคนโบกพัดของพวกเขา) ฉากนี้ดีมาก ต้องมีความใหม่บ้าง ดังนั้นนี่คือความใหม่ของกลุ่มนี้ สิ่งนี้กำลังถูกบันทึกไว้ในจอทีวีด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกทุกคนวิ่งมาที่นี่และมาถึงที่นี่ บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกด้วยความรัก กูรูที่มีขีดจำกัดให้พรมากเท่าไร? หนึ่งหรือสิบ - ไม่มากไปกว่านั้น อย่างไรก็ตามลูกได้รับพรจากซัทกูรูทุกวัน ลูกเคยเห็นกูรูเช่นนี้หรือไม่? ลูกไม่เคยใช่ไหม? มีเพียงลูกเท่านั้นที่ได้เห็นกูรูเช่นนี้ และลูกได้เห็นท่านวงจระจรแล้ววงจระจรเล่า ดังนั้นจงให้การบรรลุผลแห่งโชคของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ไม่เพียงแต่ให้สิ่งนั้นหลอมรวมอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่ปล่อยให้มันปรากฏออกมา เปลี่ยนแปลงชั้นสสารของการหลอมรวมทุกสิ่งและปล่อยให้มันปรากฏออกมา ให้รายการของการบรรลุผลของลูกปรากฏออกมาในสติปัญญาของลูก เมื่อรายการของการบรรลุผลปรากฏออกมา จะไม่มีอุปสรรคประเภทใดที่สามารถจู่โจมลูกได้ อุปสรรคทั้งหมดจะ

กลับมาหลอมรวมและการบรรลุผลของลูกจะยังคงปรากฏออกมา

เมื่อภัยพิบัติได้ยิวว่าลูกบางคน ด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง กำลังลำบากตรากตรำทำงานหนักหรือต่อสู้รบรา หรือพยายามที่จะมีโยคะแต่ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แทนที่จะกลับมาใช้ชีวิตที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเขากลับมาใช้ชีวิตที่เป็นร่าง ภัยพิบัติไม่ชอบสิ่งนี้เลย เหตุผลของสิ่งนี้คืออะไร? ลูกไม่ได้ทำให้การบรรลุผลแห่งโชคของลูกปรากฏออกมาในสำนักครูของลูก สิ่งเหล่านั้นยังคงหลอมรวมกันอยู่ แล้วเมื่อมีใครเตือนลูกถึงสิ่งนั้นลูกก็เริ่มคิดว่ามันควรจะเป็นเช่นนั้นอยู่เสมอ ดังนั้นความพยายามจึงง่ายมาก: ให้การบรรลุผลของลูกปรากฏออกมา เก็บรักษาโชคของลูกไว้ในสำนักครูของลูกตั้งแต่วินาทีแรกที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน อย่าได้ขี้ขลาด! คงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน เพราะอนุสรณ์ของลูกในภูเขาอาบูคืออะไร? คืออาซัลก้า (บ้านแห่งความมั่นคง) หรือฮาลซัลก้า (บ้านแห่งความผันผวน)? มันคืออะไร? มันคืออาซัลการ์ใช้ไหม? สิ่งนี้เป็นอนุสรณ์ของใคร? เป็นอนุสรณ์ของลูกใช้ไหม? เมื่อลูกพบว่าหนทางแห่งความพยายามที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเรื่องยากหรือเมื่อสติปัญญาของลูกขึ้นลงอย่างมาก ให้นำอนุสรณ์ของลูกมาสู่สำนักครูของลูก บ่อยครั้งที่ลูกๆ พุดถึงประเด็นของความรู้ “ฉันคือดวงวิญญาณ! นี่คือละคร! นี่เป็นเพียงแค่อุปสรรค! มันเป็นเพียงแค่นกข้างทาง!” แม้ว่าลูกจะเฝ้าแต่พูดความรู้ในลักษณะนี้อยู่เรื่อยๆ ลูกก็ยังมีชีวิตอยู่ในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน ลูกผันผวนและพูดความรู้ในเวลาเดียวกัน เมื่อสติปัญญาของลูกเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถกลับมาไม่สั่นคลอน ดังนั้นจงนึกถึงอาซัลก้าแห่งมรุตัน นั่นเป็นเรื่องทางกายภาพ ไม่ใช่เรื่องที่ละเอียดอ่อน นั่นเป็นสิ่งที่สามารถเห็นได้ด้วยตาของลูก จำไว้ว่า “อนุสรณ์ของฉันคืออาซัลก้า” ไม่ใช่ฮาลซัลก้า เพราะภัยพิบัติต้องการเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีแห่งการหลุดพ้นสำหรับลูกทุกคน ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกถูกขอให้ยกมือ ลูกบางคนยกมือและคนอื่นๆ ไม่ยกมือ ไม่ ทุกคนควรปรบมือด้วยความสุขอย่างยิ่ง (ทุกคนเริ่มปรบมือ) โอเค ตอนนี้ทุกคนปรบมือแล้ว และตอนนี้ก็โอเคแล้ว แต่ภัยพิบัติต้องการที่จะเห็นลูกปรบมือด้วยเสียงที่ตั้งในตอนปลายปีนี้ ลูกปรบมือแล้วในตอนนี้ และนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ปรบมือในเวลานั้นด้วยเช่นกัน ดูลูกทำให้บาบาพอใจโดยการปรบมือทั้งสองมือ แต่ในปีใหม่วันที่ 18 มกราคม จะปรบมือใหม่? วันที่เมื่อบราห์มาบาเป็นอิสระจากร่างของท่าน ดังนั้นในวันที่ 18 มกราคม ภัยพิบัติจะทำให้ลูกยกมือขึ้นอีกครั้งว่าลูกจะเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้นหรือว่าลูกเพียงแค่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกไม่ได้แค่คิดว่าลูกต้องเฉลิมฉลองสิ่งนี้ แต่ลูกต้องเฉลิมฉลองสิ่งนี้ใช้ไหม? ลูกได้นำสิ่งนี้ไปสู่ปฏิบัติหรือไม่? หรือในขณะที่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกจะยังคงคิดถึงสิ่งนี้ต่อไปจนถึงเวลาสุดท้ายหรือไม่? ภัยพิบัติต้องการเห็นผลลัพธ์นี้ ลูกจะแสดงผลลัพธ์นี้หรือไม่? อ้อชะ ลูกจะจำไว้ใช้ไหม? นำการบรรลุผลของลูกไว้เบื้องหน้าลูก พร้อมกับภาระจรรยาบรรณถึงพ่อ จงให้สิ่งที่พ่อให้แก่ลูกปรากฏออกมาด้วยเช่นกัน นั่นคือ: สิ่งที่ทำานได้ทำให้แก่ลูก และสิ่งที่ลูกได้รับ

หลังจากปีนี้ ภัยพิบัติจะได้เห็นลูกแต่ละคนในสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ในอนาคตลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แต่ลูกต้องปล่อยให้ชั้นสการ์ของการหลุดพ้นในชีวิตปรากฏออกมานับจากนี้ไป นำชั้นสการ์ของคาร์มาโยคีที่สม่ำเสมอ โยคีที่ง่ายตายสม่ำเสมอ และดวงวิญญาณที่หลุดพ้นอย่างสม่ำเสมอเข้ามาในประสบการณ์ของลูกนับจากนี้ไป เพราะเหตุใด? ภัยพิบัติได้ให้สัญญาณแล้วว่าการเปลี่ยนแปลงของเวลากำลังรอคอยลูกดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก วัตถุประสงค์กำลังปลุกเรียกลูกดวงวิญญาณผู้เป็นนายของวัตถุประสงค์ และถือพวงมาลัยแห่งชัยชนะสำหรับลูก เวลากำลังถือระฆังแห่งชัยชนะและกำลังมองมาที่ลูกดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองโลกในอนาคตเพื่อดูว่าเมื่อใดควรจะมีระฆัง ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาที่รอคอยวันเมื่อดวงวิญญาณเทพที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาของพวกเขาก็จะมีความยินดีและพอใจกับพวกเขาและให้พรแห่งการหลุดพ้นแก่พวกเขา ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขกำลังร้องเรียกหาและสงสัยว่าเมื่อใดดวงวิญญาณผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขของพวกเขาก็จะได้รับการเปิดเผย พวกเขาทั้งหมดกำลังรอคอยและกำลังปลุกเรียกลูกทุกคน ดังนั้น โอ้ดวงวิญญาณผู้มีเมตตาผู้ให้คุณประโยชน์โลก จงจับเส้นการรอคอยของพวกเขาคือ! พวกเขาที่กำลังรอคอยลูกอยู่ เมื่อลูกทุกคนได้รับการหลุดพ้น ดวงวิญญาณทั้งหมด วัตถุประสงค์ และผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจะได้รับการหลุดพ้น ดังนั้นจงได้รับการหลุดพ้น กลายเป็นนายผู้ประทาน และให้ทานการหลุดพ้น! เวลาที่จงกลายเป็นดวงวิญญาณที่สวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกมีความรับผิดชอบใช้ไหม? ลูกคือผู้ช่วยของพ่อ ลูกไม่รู้สึกลึกถึงความเมตตาหรือไม่? ลูกไม่รู้สึกลึกถึงกลิ่นแห่งความทุกข์ของพวกเขานในหัวใจของลูกหรือไม่? โอ้ดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก เวลาที่จงเฉลิมฉลองพิธีสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบของลูก

ภัยพิบัติบอกลูกไว้ก่อนหน้านั้นเช่นกันว่า แม้ว่าลูกจะต้องเผชิญอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่กว่าที่อกเขาหิมาลัย ลูกจะไม่ถอยออกไปจากสิ่งเหล่านั้น ลูกจะไม่พ่ายแพ้ ลูกจะเฉลิมฉลองพิธีสวมมงกุฎ และ “ปีแห่งการหลุดพ้น” ภัยพิบัติจะดูที่ซาร์ทของลูกทุกวัน มันไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ทันทีที่ลูกไปจากที่นี่ ลูกพุดในรถไฟว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น” หรือว่าทันทีที่ลูกกลับถึงบ้าน

การต่อสู้ระหว่างนกกกระสากับหงส์ก็เริ่มต้นขึ้น อย่าพูดว่าสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นเกิดขึ้น บาบ่าจะไม่ฟังสิ่งเหล่านั้นอีกต่อไป บาบ่าจะใส่จดหมายของลูกลงในตะกร้ากระดาษเสีย บาบ่าจะไม่ได้ยินในสิ่งนี้! จงมีความคิดที่มุ่งมั่นว่า: มันจะต้องเกิดขึ้น ที่ใดมีความมุ่งมั่นมัน เป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นลูกทุกคนมีความมุ่งมั่นใช่หรือไม่? ครูทั้งหลาย ยกมือขึ้น! มีครูมากมาย ลูกทั้งหมดได้ทิ้งให้ศุนย์ของลูกว่างเปล่าหรือไม่?

ดูสิ บาบ่าต้องการจะบอกข่าวดีกับลูก บัพาดาเห็นและได้ยินเมื่อสักครู่นี้เช่นกันว่าชาวมธุบันทุกคนมีเป้าหมายที่ดีมากสำหรับการเปลี่ยนแปลงของพวกเขา แน่หนอนว่าบาบ่าก็จะดูคุณสมบัติของพวกเขาด้วย พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตนเองด้วย บัพาดารู้สึกยินดีที่การเปลี่ยนแปลงที่ได้เริ่มเกิดขึ้นจะดำเนินต่อไป พวกเขาทั้งหมดได้แสดงความจริงจังและความกระตือรือร้นในความมุ่งมั่นของพวกเขาเป็นอย่างดี ในขณะที่มันยังเป็นแค่การเขียนอยู่บนกระดาษ อย่างไรก็ตาม อย่างน้อยก็ได้ทำขั้นตอนแรกของการนำสิ่งนั้นมาเขียนลงบนกระดาษแล้ว บัพาดาจึงมีความพอใจ เพราะเหตุใด? เพราะชาวมธุบันคืออรชุนสำหรับทั้งโลก ชาวมธุบันเป็นเครื่องมือ อันดับที่สองคือครูผู้เป็นเครื่องมือจากดินแดนนี้และจากต่างแดน ต่อจากนั้นดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดในทั้งครอบครัวที่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ บัพาดาจะดูแผนที่ของชาวมธุบันเพื่อดูว่าพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิงหรือไม่ คงมีเพียงไม่กี่คนที่มาจากมธุบัน หลายคนยังไม่ได้เขียนอะไรเลย น้อยคนที่นั่งอยู่ข้างหน้าจะเขียนได้ พวกเขายุ่งมาก! อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกได้รับมอบหมายงาน ลูกจะสะสมคะแนนในการเขียนงานนั้นด้วย หากลูกไม่เขียน ลูกจะไม่ได้รับคะแนนพิเศษ และทำให้ตัวลูกเองเกิดการสูญเสีย ไม่ว่าลูกจะได้รับคำแนะนำและแนวทางอะไรก็ตาม แม้ว่าดวงวิญญาณเครื่องมืออย่างดาดี้ทั้งหลายจะให้คำแนะนำแก่ลูก ดวงวิญญาณเครื่องมือดาดี้เหล่านี้ก็ได้รับจากพ่อโดยตรง มันสำคัญมากที่จะต้องให้ความนับถือกับพวกเขา ลูกต้องไม่มีข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ และต้องไม่ประมาท บัพาดากำลังบอกลูกถึงอนาคตว่า ถ้าลูกไม่ทำเช่นนี้ ลูกจะไม่สามารถสะสมคะแนนสำหรับอนาคตได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญกับสิ่งนี้คือการกลับมายิ่งใหญ่ อย่าหละหลวมในสิ่งใดๆ อัจชะ แล้วลูกจะพูดว่าอย่างไรกับเรื่องนี้? ลูกๆ ฉลาดมาก ลูกจะพูดว่า "บัพาดา รู้ทุกอย่างอยู่แล้ว!" แม้ว่าท่านจะรู้ทุกอย่าง แล้วเหตุใดท่านถึงบอกให้ลูกทำเช่นนี้? แม้ว่าท่านจะรู้ทุกสิ่งที่ท่านบอกให้ลูกทำเช่นนี้ใช่ไหม? ดังนั้นลูกไม่ควรปล่อยตัวเองจากสิ่งนี้แบบนั้น มิงานเล็กๆ มากมายที่ลูกสามารถสะสมคะแนนพิเศษได้ด้วยการพูดว่า "ฮาจี" มีนักเรียนเช่นนี้ที่ควรก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น แต่เนื่องจากชั้นสการ์ในอดีตของพวกเขา เส้นด้ายทองอันละเอียดอ่อนมาก เส้นใดเส้นหนึ่งไม่ปล่อยให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า พวกเขาแม้กระทั่งเข้าใจด้วยว่าเส้นด้ายอันละเอียดอ่อนนี้ยังคงอยู่ในพวกเขา แต่! พูดได้คำว่า "แต่!" อย่างไรก็ตามมีผู้เพียรพยายามมากมายที่สามารถได้รับคะแนนพิเศษเพียงแค่พูดว่า "ฮาจี" สำหรับสิ่งเล็กๆน้อยๆทั่วไป เป็นไปได้อย่างที่สะสมคะแนนเล็กๆ น้อยๆ ในแต่ละสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ และด้วยเหตุนี้จึงก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมาก บัพาดาได้เห็นตัวอย่างเช่นนั้นแล้ว ดังนั้นวิธีง่ายตายที่จะสะสมคะแนนต่อไปคือการพูดว่า "ฮาจี" สำหรับเรื่องเล็กๆน้อยๆ อย่าตัดคะแนนของลูก แต่สะสมไว้ บัพาดาเห็นว่าส่วนใหญ่แสดงความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นอย่างดีมาก เหตุนี้เองบัพาดาจึงแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับชาวมธุบันเหล่านั้นที่พูดว่า "ฮาจี" ด้วยความมุ่งมั่น บาบ่ายังมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงให้แก่พวกเขาด้วย บาบ่ามอบความรักและความทรงจำระลึกถึงแก่พวกเขานับแสนครั้งด้วยเช่นกัน เพราะเหตุใด เพราะมธุบันเป็นพระราชวังแห่งกระจกที่เปิดเผยให้เห็นรูปของบัพาดา ดังนั้นบาบ่าจึงมีความสุขกับสิ่งหนึ่ง ตอนนี้ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเขียนลงไปจะต้องนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ สิ่งนี้โอเคไหม? อัจชะ ขอแสดงความยินดีด้วย!

หากลูกทุกคนได้รับคำแนะนำให้กลับมาปราศจากร่างในทันทีตอนนี้ ลูกจะสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้หรือไม่? หรือว่าจะมีความปั่นป่วนบางอย่างเกิดขึ้น? เพราะเหตุใด? การฝึกฝนนี้ของนาที่สุดท้ายจะทำให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรติ ดังนั้นเวลานี้บัพาดากำลังพูดว่าลูกต้องก้าวออกมาจากทุกสิ่งในหนึ่งวินาทีและกลับมาปราศจากร่าง (บาบ่าทำการฝึกภาคปฏิบัติ) อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคอย่างยิ่งในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ในคำสอนของพระเจ้า ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับพรจากพระเจ้า ชัทกูรู ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างสม่าเสมอด้วยการมีความมุ่งมั่น ถึงผู้ที่เป็นโยคีอย่างสม่าเสมอและไม่สั่นคลอน ถึงผู้ที่สามมงกุฎแห่งความรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงโลก ถึงผู้ที่สัมผัสกับการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่าเสมอในรูปที่ปรากฏออกมา ถึงดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพาดา

ตอนนี้ ชาวมธุบันประกาศสิทธิ์เป็นอันดับหนึ่งในปีแห่งการหลุดพ้น สิ่งนี้โอเคไหม? เป็นไปได้หรือว่ามันยาก? (ฮาจี) ใน

กรณีนั้น บัณฑิตาจะมอบแบดจ์ทองคำให้แก่ผู้ที่มาจากมฐบัน (แบดจ์-เข็มสัญลักษณ์สำหรับติดหน้าอกเสื้อของB.K) คนอื่นๆได้รับแบดจ์แล้ว แต่คนที่มาจากมฐบันยังต้องได้รับแบดจ์นั้นด้วย ชาวมฐบันจะได้รับรางวัลสำหรับปีแห่งการหลุดพ้น อัจชะ ลูกจะได้รับแบดจ์ นี่เป็นสิ่งที่ดี อัจชะ

พร: ขอให้ลูกทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูกในชีวิตบราห์มินและกลายเป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและง่ายดาย ลูกๆทั้งหมดในชีวิตบราห์มินได้สัญญาว่าจะเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เมื่อพ่อเป็นโลกของลูก เมื่อไม่มีใครอื่น ลูกจะมีสภาพที่เป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและง่ายดายอย่างสม่ำเสมอ หากมีคนอื่นลูกจะต้องใช้ความพยายาม อย่าให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ใด แต่ให้มันอยู่ที่นี้ หากพ่อผู้เดียวคือทุกสิ่งของลูก สติปัญญาของลูกจะไม่สามารถไปที่อื่นได้ ด้วยวิธีนี้ ลูกสามารถกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองได้อย่างง่ายดาย ความเปล่งประกายแห่งจิตวิญญาณที่สม่ำเสมอและมั่นคงอยู่บนใบหน้าของลูก

คติพจน์: การกลายเป็นอะแวกและปราศจากร่างเหมือนพ่อคือข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงที่อะแวก

*** โอม ขานติ ***